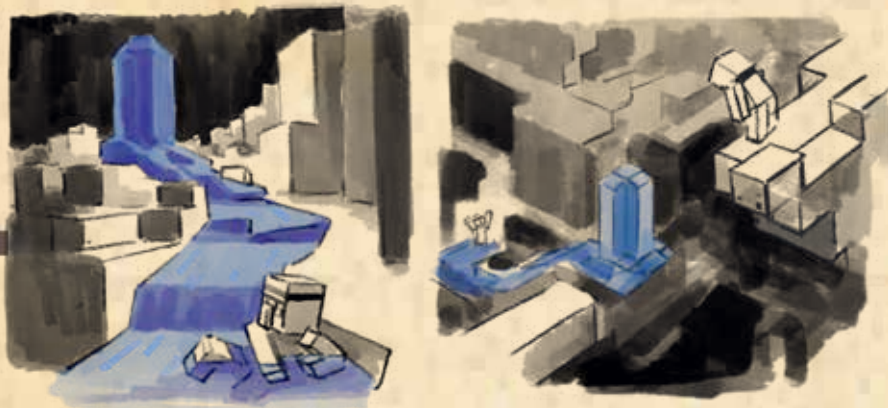

SOBOTA

VEČER - POKRAČOVANIE

Voda. Prebral som sa v drobnom potôčiku, ktorý tiekol zo zdroja, ktorý som práve vytvoril. S **hrôzou** som si uvedomil, aké **veľké škody** Pierrov tím spôsobil.

Nejaký človek sa nakláňal zo zničenej časti hradieb:

„Hej, ty tam dolu! **Si v poriadku?**“

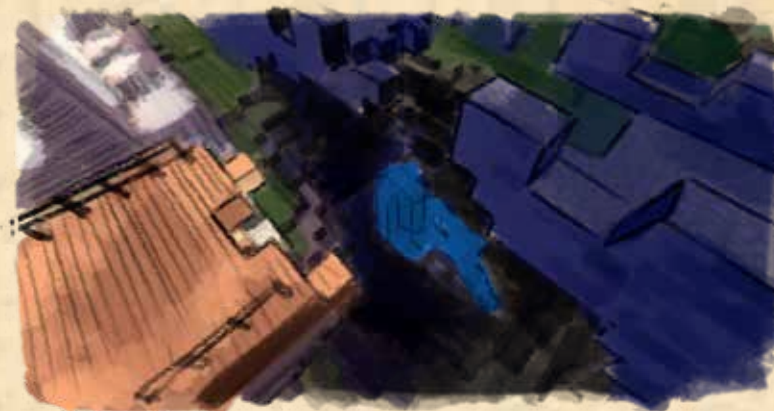
Bola to **Sami**, už som vám o nej rozprával.

„Za to môže Pierre!“ zakričal som. „Vieš, kam šiel?“

„Kto?“

Pfff. To je jedno. Aj tak som takmer nedokázal hovoriť. Ešte som bol **otrasený**. Vyliezol som z „**krátera**“ a až v tej chvíli som zistil **celkový rozsah škôd**.

Výbuch uhasil celkom dosť fakiel a mobovia tak mali dostatočnú tmu na to, aby sa **mohli začať objavovať**. To všetko vôbec nevyzeralo dobre.

Stúpal som proti prúdu vody a naplnil som svoje vedro. Zdroj **zmizol**, rieka tieč, zanechala ale za sebou **kopu blata**.

Vedrá sú skvelá vec.

O chvíľu neskôr sa spustil **poplach hudobných blokov**. Nachádzajú sa v malej veži, hneď blízko centra dediny. Je ich dobre počuť, aj keď ste ďaleko. Takto sa to teda podarilo **robotníkom postaviť**. Pracovali na tom celé mesiace, dokonca premenili niektoré bloky tak, aby vydávali **špeciálne zvuky**. Niektorí ľudia hovoria, že to pripomína „**sirénu**“. Po poplachu sme začuli **zahrmenie**.